

18. Novoletni tek - Dolsko 2007

V Občini Dol pri Ljubljani imamo bogato tradicijo v tekih, predvsem smučarski teki so pustili globok pečat v naši sredini. V Dolskem pa je v zadnjih letih vse več tekačev »po suhem«, ki se združujemo v Športnem društvu Partizan Dolsko. Nekje je pisalo, da so partizani borci v naravi. Tako se počutimo tudi sami, zato smo ime ohranili.

Ker imamo v našem okolju srečo, da smo obkoljeni s prelepim hribovjem, ki je v svojih nedrjih prepleteno z gozdnimi potmi, se tekači ohranjajo iz roda v rod. In od vsakodnevnega tekanja do organizacije teka tako ni dolga pot. V devetdesetih so se v Dolskem začele organizirati prve tekmovalne prireditve, leta 1990 pa se je z dnem samostojnosti ponudila možnost primerne termina in tradicija se je nadaljevala do letošnjega teka, ko bomo v Dolskem za ljubitelje teka pripravili že 18. ponovitev zapovrstjo.

Tek sam po sebi ni zahteven, se pa lahko okoliščine z zahtevnimi vremenskimi pogoji poslabšajo: tekači so v preteklosti tekli v snežni nevihti, v mrazu pri $-8\text{ }^{\circ}\text{C}$, zadnja leta pa imamo z vremenom srečo, saj so bile temperature primerne za tek. Tekalci, ki ne poznajo proge in se sprva preveč zaženejo, imajo lahko težave v klancu, ki se vleče med 4 in 8 km. Vsekakor pa ni nič hujšega, saj se le-ta počasi vzpenja in če naklonu primerno zmanjša dolžino koraka, na najvišji točki nimaš preglavic. Sledi spust, na katerem je potrebno biti previden in če nisi vajen teka navzdol, nikakor ne smeš pretiravati, ker se ti potem »težke« noge vlečejo vse do cilja.

Sprva je bila samo ena proga, tista najdaljša na 14.5 km. Ko so bile zime še tiste prave, so bile razmere res težke za tek in predvsem med dekleti posledično manj udeležbe. Organizator se je razmeram prilagodil in leta 1994 pripravil krajšo varianto - progo dolgo 10.5 km, leta 2001 pa so na njo preusmerili še starejše tekače.

Tako se je z leti in vse boljše organizacijo tek prijel. Prireditve so se udeležili tudi znani atleti. Rekord dolge proge ima atlet Roman Kežzar iz leta 1998, ko je progo pretekel s časom 47:35. Med ženskami je dolgo najboljši čas držala Anica Živko, leta 2005 pa je njen rekord s časom 39:22 podrla mlada Mateja Kosovelj in ga izboljšala za celih 39 s. Z leti je začelo sodelovati tudi vse več domačinov, kar je pomenilo več navijačev ob progi in splošno dobro vzdušje ob progi ter samem cilju v Dolskem. Ima pa naš tek tudi svoje legende: domačina Marka Bokaliča ter žal lani preminulega Roberta Kokalja, ki sta manjkala na samo enem teku. Rada pa v Dolsko še vedno prideta starosti teka v Sloveniji: Helena Žigon in Lado Černivec.

Leta 2004 smo pripravili dve t.i. netekmovalni kategoriji, saj smo skušali ustreči vsem tekačem: ženske so lahko zopet tekle na daljši progi, mlajšim pod 50 let pa smo omogočili tek na krajši progi. Tisti, ki se prijavijo v teh kategorijah, so prikrajšani za nagrade tekmovalnih kategorij, katere prejme nekaj najboljših po posameznih kategorijah, so pa seveda v žrebu za praktične nagrade naših sponzorjev. Letošnja novost je tek na 4.5 km za »tekaške začetnike«, kjer se tekačem ne bo potrebno obremenjevati s časom, saj ga ne bomo izmerili.

Zadnja leta imamo razglasitev v dvorani Kulturnega doma Dolsko, kjer je vsekakor prijetnejše vzdušje kot na prostem, še posebej ob muhastem vremenu. V sodelovanju s Kulturno umetniškim društvom Dolsko pripravimo zanimivo razglasitev, saj tekačem predstavijo igro, kar je vsekakor redkost na tovrstnih prireditvah.

Da pa se lahko domačini še celo leto zbadamo med seboj, imamo prav posebno interno tekmovanje vaških dvojic. Seštejemo najboljša časa posameznikov in tako dobimo lastnika prehodnega pokala, ki se lahko potem eno leto hvalita, da sta najboljša na vasi.

Jernej Rebolj